

V.

Erklæring

fra

den Kongelige Landsoverret i Viborg

af 20de August 1858.

Under 26de Juni d. A. har Justitsministeriet forlangt Dverrettens Betænkning over de Forslag til Forandringer i Fallitlovgivningen, som ere fremsatte af den ved allerhøieste Ordre af Ste Just f. A. beskikkede Kommission.

I denne Anledning skulle vi ikke undlade at yttre, at samtlige Rettens Medlemmer maae ansee Kommissionens Indstillinger i det Hele taget for tjenlige til at lægges til Grund ved den paatænkte Forandring i den gjældende Fallitlovgivning, men at vi, paa Grund af det meget betydelige Arbejde, der i den sidste Tid har paahvilet Retten, og den korte Frist, der er givet til Betænkningens Affattelse, ikke have kunnet behandle Sagen saa omfattende, som vi kunde ønske, og vi maae derfor indfrænte os til nogle Bemærkninger med Hensyn til enkelte Punkter, navnlig forsaavidt Retten ikke har kunnet være enig med Kommissionen eller dens Majoritet, eller har troet at burde foreslaae Modifikationer i eller Tillæg til dens Forslag.

Hvad for det Første angaaer Gyldigheden af Gaver, gjorde af Fallenten før Fallitten (Sfr. Kommissionens Betænkning Sp. 384 ff) maa Fleertallet af Rettens Medlemmer slutte sig til Kommissionens Minoritets principale Forslag, dog med den Modifikation, at Modtageren, naar han paa den Tid, han fik Gaven, var vidende eller havde nogen bestemt Formodning om, at Giveren var insolvent, skal være pligtig at restituere Gaven eller give Erstatning, hvorhos det ansees rigtigst, at der bør kunne paalægges Modtageren Et i saa Henseende, selv naar der ikke er fremkommen „vis Formodning“ mod ham. Substivært

tiltrædes Minoritetens subsidære Forslag, hvortil et af Rettens Medlemmer principaliter har sluttet sig.

Fleertallet af Rettens Medlemmer maa, i Anledning, af det i Kommissionens Betænkning Sp. 387 ff. Anførte, udtale det som sin Formening, at det rettest bør overlades til Afgjørelse af Fleertallet af Kreditorerne, om en næringsdrivende Fallent, saalænge hans Bo er under Skiftebehandling, kan fortsætte sin Næringsdrift eller etablere nogen ny og da hvilken; Fleertallet af Kreditorerne bør derhos formentlig beregnes paa den i Indstilling IV a foreslaaede Maade. Derimod maa et af Rettens Medlemmer, hvad dette Forslag i det Hele angaaer, aldeles henholde sig til, hvad Kommissionens Pluralitet har yttret Sp. 388. Ved denne Leilighed findes der tværtimod Anledning til at gjøre opmærksom paa Usikkerheden af en almindelig Bestemmelse, om, hvorledes Fleertallet af Kreditorerne skal beregnes, saaledes at denne Beregningsmaade skal anvendes, hvor ikke i det enkelte Tilfælde anderledes udtrykkelig bestemmes, og skjønes det ikke rettere, end at Bestemmelsen i Indstillingen Nr. IV a burde gøres til en saadan almindelig Regel.

Kommissionens Indstilling IV a Sp. 392 maae vi vel i det Besættelige tiltræde, men det ansees dog for rigtigst, at Kommissionerne, navnlig naar der ikke tillægges dem nogen dømmende Myndighed, udnævnes af vedkommende Dverøvrighed, som langt hurtigere end Dverretten vil kunne afgjøre Sagen, idet den er nærmere ved Stedet og kun bestaaer af een Person. Der bør derhos formentlig udtrykkelig udtales, om vedkommende Autoritet ubetinget skal beskikke de foreslaaede Personer, naar blot de lobbestemte Former ere tagttagne, eller om den — hvad der synes det Richtigste — kan nægte at udnævne de foreslaaede Personer. I sidste Tilfælde burde Udnævnelsen saa meget mindre overdrages til Dverretterne, som disses Medlemmer i Regelen ikke ville have eller kunne forstaae sig et tilstrækkeligt Kjendskab til de foreslaaede Personer. Tværtimod henvises til, hvad nedenfor vil blive bemærket om Opbudsinstitutionen.